
[La gènesi de l'utilitarisme es troba en el jove Sòcrates]

Des del naixement de la filosofia, la qüestió del summum bonum o, dit d'una altra manera, del fonament de la moralitat, considerat com el principal problema del pensament especulatiu, ha ocupat els intel·lectes més ben dotats, els ha dividit en sectes i escoles, i els ha abocat a la confrontació els uns contra els altres. I després de més de dos mil anys encara continua la mateixa discussió; els filòsofs s'arregleren darrere els mateixos estendards en lluita, i sobre aquesta matèria ni els pensadors ni la humanitat en general semblen ara més a prop de la unanimitat que quan el jove Sòcrates escoltava el vell Protàgoras, i afirmava (si el diàleg de Plató s'inspira en una conversa real) la teoria de l'utilitarisme contra la moral popular d'aquell presumpte sofista.

—John Stuart Mill, *L'utilitarisme*, «capítol 1, §1».
Traducció de Miquel Costa

[Sòcrates:] «[...] Com un home que sap pesar, reuneix tot l'agradable i tot el desagradable, posant tant l'immediat com el remot a la balança i digues a quin platet n'hi ha més. Si peses l'agradable amb l'agradable, sempre has de prendre el més gran i més abundant; si peses el desagradable amb el desagradable, sempre el més petit i escàs; i si compares l'agradable amb el desagradable i aquest és superat per aquell, tant si és l'immediat que supera el futur, com el futur que supera l'immediat, has d'obrar segons aquesta circumstància; si l'agradable és superat pel desagradable, no s'ha d'obrar; no passa així, oh homes?» faria jo. Estic segur que no podrien dir altra cosa.

—Plató, *Protàgoras*, 356b-c.
Traducció de Joan Crexells